

Hegedüs Henrik, ügyelő, sz. 1891-ben, Gyulafehérváron. Színpadra lépett 1909-ben.

Hegedüs Ferenc, énekművész, a M. Kir. Operaház örökös tagja, sz. 1856. máj. 16-án, Szabadkán, megh. 1929. aug. 3-án, Budapesten. Eleinte vidéken működött, Várnay Fábiánál, Csóka Sándornál; majd Kolozsvárra szerződött. 1887. jún. 1-én a M. Kir. Operaházhoz szerződött, basszuffo szerepkörre, miután előzőleg 1886. szept. 9-én bemutatkozott a »Szevillai borbély« Bartolo szerepében. Csakhamar népszerű és kedvelt tagja lett az operai együttesnek; nemcsak szorosan vett buffo-szerepekben, de komoly »jellem-színészi« feladatokban is mindenkor jól megállta helyét, a »Denevér« Frosch-ától kezdve a »Nürnbergi mesterdálnokok« Beckmesser-jéig egész sorozata a pompás és sikerült alakításoknak fűződik működéséhez és mindenkor hűséges és kötelességtudó tagja lett a műintézetnek. 1917. márc. 28-án a »Mesterdálnokok«-ban megünnepelte művészi működésének 30-ik évfordulóját. 1925. nov. 14-én ismét jubilált a »Tosca« sekrestyés szerepében.

Hegedüs Ferencné Biró Róza, színésznő, sz. 1848-ban, Kolozsvárott. Színpadra lépett 1862-ben, Follinusz János színigazgatónál.

Hegedüs Ferencné Strasser Regina, színésznő, sz. 1861-ben, Simándon, (Arad m.) Színpadra lépett 1877. okt. 1-én, az aradi színház-egyletnél.

Hegedüs Gyula, színművész, kormányfőtanácsos, a Budapesti Színészek Szövetsége örökös tiszteletbeli elnöke, a naturalista színjátszó stílus legnagyobb magyar képviselője, sz. 1870. február 3-án, Kétyen, (Tolna m.). Atyja Heckmann János, postamester, anyja fonyódi Fonyó Alojzia. Szekszárdon a polgári fiúiskola hat osztályát végezte el, majd ösztöneinek engedve, tizennyolc éves korában megszökött a szülői háztól és felcsapott színésznek. Keresztély Jánosné színtársulatához szegődött, ahol egy forint napi gázsit és kosztot kapott. Ennél a színtársulatnál Barabás álnéven működött. Első

fellépése nagy botrányt idézett fel, mert egy népszínműben a részeges jegyzőt az illető község jegyzőjének maszkjában játszotta el. A közönség harsogva nevetett, állandóan az igazi jegyző nevét kiabálta és minden jelenet után őrjöngve tapsolt. Az előadás másik eredménye azonban az volt, hogy az egész daltársulatot kitoloncolták a községből. Hegedüs öt hónapig működött Keresztélyné társulatánál, majd 1889-ben beiratkozott a színiakadémiára, ahol Paulay Ede azonnal felismerte nem közönséges tehetségét. Mint az akadémia harmadéves növendéke hatalmas sikert aratott a Várszínházban, 1891. jan. 27-én, az »Aranyember«-ben, ahol Brázovics Athanáz alakját öntötte remekbe. »Az első beteg« c. egyfelvonásos darabban vizsgázott s ekkor írta róla a »Fővárosi Lapok« kritikusa: »Van benne komikai vér és van eredetiség is, mit a siket komornyik szerepében bebizonyított.« Komoly színészi pályáját 1891-ben Pesti-Ihász Lajos és Dobó Sándor színtársulatánál kezdi, majd különböző társulatoknál játszik Szolnokon, Pápán, Debrecenben, Pozsonyban, Budán, Fehérvárt, Zomborban, Baján. 1894-ben Ditrói Mór Kolozsvárra szerződött, majd mikor 1896. máj. havában megnyitja a Vígszínházat, a fiatal Hegedüs Gyulát is felhossa a fővárosba és beilleszti abba az együttesbe, amelynek rövidesen egyik legerősebb oszlopává vált. 1906. januárjában a színiakadémia tanára. 1907. szeptemberében a Zeneakadémia játékmestere, 1914. ápr. 28-án ünnepelte meg a Vígszínházban huszonöt éves színészi jubileumát, amely alkalommal Bródy Sándor egyfelvonásos drámai játékában, az »Árnyékok«-ban lépett fel és a »Vendégek« c. alkalmi játékban, melyet Bródy Sándor, Heltai Jenő, Lengyel Menyhért és Molnár Ferenc közösen írtak. 1914. május 23-án a király a Ferenc József rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1914—15. a Magyar Színház állandó vendége. 1915-ben a Nemzeti Színház tagja. Először Calderon színművében »A zalameai« bíróban lép fel, Pedro Crespo szerepében. 1916-ban megvált a Nemzeti Színházról és visszaszerződik a Vígszínházhoz, ahol a felújított »Ördög«-ben arat nagy sikert. 1917. decemberében a budapesti Színészsövetség elnöke. 1926. febr. 8-án megvált a Víg-